

homicidiū omittit. **Ibidem. xxiij.**
Panis egentium vita pauperis est: qui
defraudat illum: homo sanguinis est. Ter-
tio respectu sui. De ceteris enim peccatis
homo cito penitet: sic de homicidio. ces-
sante ira et fornicatione cessante ocu-
piscencia. De furto autem si homo aliquando
penitrat vix satisfacit. **Octauū ē.**
Nō loquaris aduersus proximum tuum fal-
sum testimonium. Vbi phitex offen-
sa i verbo. Testis autem falsus tribus pro-
somis est obnoxius. Primo dō quez
piurando dēnit. Secūdo iudici quez
mentiendo fallit. Postremo inocē-
ti quez falso testimonio ledit. **Mo-
nū ē.** Non cupiscas re proximi tui.
In q̄ p̄cepto phitex offensa cupi-
ditatis i voluntate. Primo qz est ra-
dix a cā ois mali. p̄. **Thim. vi.** Ra-
dix enim ois maloz est cupiditas
Eius dez. **vi.** Qui voluit diuites fieri
incidit i tēptacōne. et i laq̄os dy-
aboli. et desideria multa et inutilia et
mala et nociua. Secūdo qz abstra-
hit re quez: et iō diuitie spiritus cōpa-
rant. **Aug.** Diuitias inuenisti. re-
quiez p̄didisti. Cū vigilas de hijs
cogitas auz dormis latrones sōm-
nas. i die sollicitus. i nocte pauidus.
sēp mendicis. Tercō qz fac diuiti-
as iutiles eē possessoris. Nihil ei hz
ex hijs n̄ qd custodiat et videat. **Ec-
cle. x.** Viro cupido et tenaci sine ra-
tione est s̄ba et. **Eccl. v.** Quid p̄dest
possessor i n̄ qz cernit diuitias ocul-
suis. **Decimū ē.** Nō cupiscas vxor-
em proximi tui. Cōcupiscētia autem car-
nal̄ tres hēt ḡd. Vn̄ est. put est

in corde. male cupiscēdo. **Matth.**
v. Qui viderit mulierē ad cupiscē-
dū eā. iā mechatur eā i corde suo.
Secūdo put est i ore p̄ vba carna-
lia pferendo. **Ep̄. iij.** Omnis sermo
malus nō p̄cedat ex ore v̄io. Vn̄ oli-
poete fingētes carmina amato-
ria de ciuitatibus expellebant. **Tertio**
put est i ope. malā cupiscētia p-
fitiēdo. **Ro. vi.** Non regnet p̄cātū
in v̄io mortali corpore vt obediat
cupiscētijs eius. Est ḡ s̄sus. Non
cupiscas vxorē proximi tui. nō cō-
cupiscas eam in corde nec p̄ verba
amatoria sollicitabis ore. nec ocu-
piscētia tuā impleb̄ ope.

Sequitur dominica. xix.

Sermo primus.

Ascendēs i bus i nauicu-
lā trāsfretauit et venit i
ciuitatē suā etc. **Matth.**
ix. Dominus omnia ele-
menta creauit munda. sed ex vicio
inhabitantium facta sunt immū-
da. Sed christus in mundo veniens
ea mundauit et renouauit. Terra
quidem facta est immunda ex ef-
fusionē sanguinis innocētis. sed
christus hanc mundauit. quando
per. xxxij. annos super eaz ambu-
lauit. Aer factus est immundus
ex fumo incensorum et per immo-
lationem p̄doloꝝ sed christus hūc
mundauit quando spiritus sancti
in specie ignis discipulis misit.

Aqua facta est imūda ex nephā
dis hostijs ablutis: sed christus
hanc mūdauit qñ in iordane ba
ptisatus fuit. a qñ p mare ambu
lauit. sic hodie legit cū dicit. Ascē
dens iherus in nauicula; transfre
tauit: a venit in ciuitatem suā. cē.

Per hanc nauē pñia siue religio
intelligitur: quaz tūc ascendit qñ
aliquis siue salutis auib⁹ peniten
tiā assumit. **Jo 8.** Ascendēs ibus
in nauiculā. Hec autem nauicula
duo bona fac. Vnum qz in ciuita
te celestē inducit. iō 8. a venit i ci
uitate suā. Aliud qz ifirmū in ani
ma p pñā ad sanitatē reducit. v
ad gratiā. qd signat i politico cu
rato. **Hic** q̄tuor sūt notanda. Pri
mo q̄uo p nauē pñia siue religio
intelligat. Secūdo q̄ sūt venti q̄b⁹
hec nauis impellit. Tercio qd sit
fatienduz qñ tēpestas tēptacōis
orit. Quarto qd p mare signatur.
Circa pñū nota qz p nauē religio
intelligit ppter tria vota. s. votum
pauptatis obediētie a continentie.
In nauī quidē nō requirit̄ cibus
vel potus delicatus. sed necessari⁹
nec locus ampl⁹ sed artus. qz in
religione nō dñt esse delicata sed
necessaria. nō lata sed arta. Et h⁹
referē ad votū pauptatis. Ex q̄ enī
uuem⁹ pauptatē: tantū neciā. n̄
lata sed arta req̄ere debem⁹. **Thi.
vi.** Dñtes alimenta a quib⁹ rega
mur: hīs oētū sum⁹. **ac Math. vii.**
Arta est via q̄ ducit ad vitam. Se
cūdo in nauī omnes sūt guberna

tori obediētes. a licet ibi sic ali
quis magn⁹ non tamen dedigna
tur sedere ad eius pedes. Sic in re
ligione debent omnes esse obediē
tes plato. Et sic aliq̄s magn⁹ ge
nere vel scia n̄ dēt plato dedignai
sibi. **Heb. xiiij.** Obedite p̄positis
vris a s̄biciate eis. **Eccl. iij.** Q̄nto ma
iores. humiliate in oib⁹. Et illud
pertinet ad votum obediētie. Ter
tio nauis sic vacuayacillat: si ni
mis onusta submergitur: sed mo
derata stabilitur. Sic etia; si aliq̄s
carnem suam in nullo maceat: ef
ficatur lasciuā. Si nimis macerat.
efficitur infirma. si debito modo
tunc est anime vtilis a racōni sub
iecta. **Hugo de sancto victo.** Qui
carnem suam supra modum affli
git. ciuem suum occidit. si plus q̄
expedit alimentis reficit. hostem
nutrit. Sic ego nutrienda est vt
seruiat. a domandavt non super
biat. Et spectat ad votum castita
tis quod tunc seruatur quādo ca
ro rationabiliter maceratur.

Circa secundum notandum qz
istam nauem quatuor venti tem
ptacōnum impellunt. Nota qz cir
ca nauem sunt v̄ti a mare. Et sūt
v̄ti principales quatuor scilicet
oriens occidens boreas a auster.
Eodem modo in religione inueni
tur quatuor venti temptati
onis. Nam quosdam religiosos
exagitat vana gloria. Et est ven
tus qui inflat ab oriente dum co
gitant. quia sunt orti ex magno

inueni
p̄ter

2a p̄o.

genere: aut quia hñt lumē mag
ne scie Quosdam exagitat carna
lis concupiscentia. et iste est ventus
qui flat ab occidente idest a carne
que quotidie tendit ad occasum.
Quosdam exagitat auaritia. Et ē
iste ventus qui flat a meridie scilicet
auster idest appetitus eterne p
speritatis. Quosdam exagitat ac
cidia et est ventus a septentrione
s. a quilo frigiditatis idest accidie
et torporis. De istis quatuor ventis
dicitur Daniel septimo. Videbas
visionem in nocte et ecce quatuor ven
ti pugnabāt in mari magno.

3a ps
Circa tertium nota q̄ homo immi
nente tempestate temptatōnis q̄
tuor facere debet. Primo onus pro
icere. s. cupiditatis et peccatōis. Ad
heb. xij. Deponetes omne pondus
et circumstās nos peccatum et cete
ra. Vñ dicitur Ione. Miserunt va
sa que erant in nauis et alleuiare ē
ab eis. Secundo velum elacōnis
deponere et i ymo humilitatis ma
nere q̄ venti exēssa exagitant et i
fima non inquietant Vnde dicit
Crisostomus. Rami qui in altis sūt
sepe a ventis fatigātur. qui autez
in ymo sunt securi sūt. Tertio spei
anchoram in deum figere. Ad He
bre. ij. Confugiamus. s. ad tenendā
propositam spem quā sicut ancho
ram habemus anime tutam. et fir
mam quo ad deum Quarto ad de
um et sanctos recurrere. sicut legit
Math. viij. vbi cum nauicula flu
atibus operiretur dixerūt discipu

ti christo. Domine salua nos peri
mus. Circa quartū notandū
q̄ p mare signatur mundus tripli
ci de causa ppter inquietudinem.
Iste. lviij. Cor impij quasi mare
feruens quod quiescere nō potest
Contingit autem sepe q̄ in religi
one vbi debēt esse aque filioe idest
dulces que vadunt cum silentio.
vt dicitur Iste. viij. ibi inuenitur
mare Vbi debet ēē silentiū. ibi iue
nitur tumultus litigatiū. vbi par
ibi litigium. vbi inuenitur tranq̄
litas. illi et animositas inuenitur
non viuūt more hominum sed be
stiarum. Fere enim ad inuicem pu
gnant aut ppter cibum aut ppter
domiciliū. Aliquādo ad libidinē
cōitantur. Sic multi religiosi pu
gnant aut ppter cibū. q̄ si nō bñ
pascunt a ppter domiciliū q̄ i ma
gnis monasterijs nō collocātur.
Vel ppter libidinē dominādi q̄ ad
magnas abbatias nō pmouent
Secundo dicit mare ppter insatiabi
litatē. Nā sic dicit Eccl. i. Oia flu
mina intrant i mare et mare nō redū
dat. Tria sūt flumina q̄ i hoc mare
intrāt. dicit ei. Jo. ij. Omē qd ē in
mūdo a ē concupiscentia carnis a con
cupiscentia oculoꝝ. a supbia vite. sed
ista flumina mundū nō satiāt. q̄
nec concupiscentia carnis satiāt deli
cijs. nec concupia oculoꝝ diuicijs.
nec supbia vite honorib⁹ vamis.
Tertio mūd⁹ dicitur mare ppter
amaritudinem. Vult enim in se
amaritudines multas. Nāq̄ diuicie

deliciae honores hominib⁹ vni⁹
 a mundanis videntur dulcia: sed
 in veritate sunt amara. Sic enim pi
 sces nō sentiūt amaritudines ma
 ris q̄ ibi sūt nutriti. sic nec homi
 nes mundani sentiūt horū amari
 tudinem: quia sūt tabib⁹ assueti.
 Dat etiā mund⁹ sanctis viris ml
 tas amaritudines que tamen eis
 dulcorātur p̄ diuinas consolātes
 Ps. Scdm multitudinē dolorum
 eorum. Trib⁹ modis aque mais
 possunt fieri dulces: aut radijs so
 larib⁹ in nubib⁹ eleuata: aut p̄
 nas a terre visceribus deputata: a
 p̄ poros subtiles in cereum vas in
 gresse. Quia sm phm. Si fiat cere
 um vas nouum diligēter vndiq̄
 clausū in mare ponat aque que
 p̄ poros ingrediūt reddūtur dul
 ces. Similiter in sanctis viris tribu
 lationes dulcorātur. Primo ex cō
 templatione celestis glorie. Quā
 do enim celestem gloriā contem
 plantur: tunc in nubes quodam
 modo eleuantur. Et ex tali cōtem
 platione releuantur pene. Grego
 rius. Consideracō premij minuit
 vim flagelli. Secundo recorda
 tione mortis pprie quando q̄s ha
 bet in memoria q̄ cito eit sub ter
 ra contemnit omnia mundana.
 tam prospera q̄ aduersa. Ihero.
 ffacile contemnit omnia qui se sem
 per cogitat moriturum. Tertio ex
 meditatione dominice passionis.
 Christ⁹ enim tanq̄ vas cereū su
 it. Psalmista. ffactum est cor me

um tanq̄ cera liquecens: in me
 dio ventris mei a cetā. Porri sunt
 ei⁹ vulneā in que nostre tribula
 tiones immisse: dulces reddūtur.
 Gregori. Si christi passio ad me
 moriam reducitur nihil ita durū
 est quod non equo animo tolere
 tur. Secundo ponitur bonū quod
 assequimur ex nauī penitentie q̄
 in celestem patriā nos inducit.
 ideo dicit Et venit in ciuitatē suam
 Litteā hē ciuitas ista fuit caphae
 naum sicut dicitur Mathe. Naz
 sm Crisostomū christus habuit
 tres ciuitates. Vna est in qua fil
 it natus. s. bethleem. Secunda in
 qua fuit nutrit⁹. s. nazareth. Ter
 tia in q̄ fuit ouersatus. s. caphar
 naum. Spirituāliter autē ciuitas
 ista ē ciuitas celestis vite militan
 tis a filiacōnis. De⁹ em̄ fatiet nos
 ibi suos ciues a p̄petuos habita
 tores a filios sibi heredes: a de hīs
 trib⁹ fatiet nob̄ instrumētū. Apo
 ca. iij. Scribā sup̄ ipsum nomē dei
 mei. Scdm glosā hoc nomē q̄d ē
 eternū a nomē ciuitatis noue ihe
 rusalē. a hoc nomē q̄d est ciuis a
 nomen meū nouū quod est fili⁹.
 dicit̄ at̄ ifra Apoca. iij. Dabebūt
 nomē ei⁹ a nomē p̄ris ei⁹ scriptū
 in frontib⁹ suis. Dec tria noia scri
 pta hēbūt. s. ciuis. etern⁹ a filius.
 Dato em̄ q̄d ē impossibile q̄ de⁹ dice
 ret alicui scō. Egredere de ciuitate
 mea q̄ pegrinus es. Rñderet ecce
 dñe tu scripisti i fronte mea q̄ ci
 uis sū. Si itē dicit. Si ciuis es.

Alia p̄l' p̄ d' s' p̄ p̄

marti 2° c^o

mane in ciuitate mea tanq̄ cuius
mille annos a postea egredere. Re
sponderet. Ecce dñe tu scripisti q̄
eternū sū. Et si itez diceret de? Ma
ne ergo i ciuitate mea tanq̄ cuius
a eternū. tamē ad curiā meā a ad
secreta mea nō venies. Rñderet. Ec
ce dñe tu scripisti q̄ filiū tuū sum.
Tercō ponit bonū aliud q̄ ex na
ui pñe assequimur q̄ ab omni infir
mitate liberamur. q̄ nota ē in ci
uitate palitici Est autē paralitici in
firmitas q̄ mēbra reddit mollia.
dissoluta a dissipata. a iō paraliti
cus signat voluptuosos a deliciis
assuetos. de q̄b̄ dicit Prou. xvij.
Qui mollis a dissolutus ē in opere
suo. fract ē opera sua dissipantis.
Differentia ē in ista tria q̄ ponit
salomon. s. molle dissolutū a dissipa
tū. Nā molle ē q̄ cito cedit. iō
duro a traciū ē. Dissolutū ē q̄ nul
lo ē vinculo colligatū dissipatū
ē q̄ totalit̄ est a fractū sicut patet
in vase a fracto. Tales igitur sunt
molles q̄ omni duro a tēptacō ni
cedunt. Matth. xij. facta autē tri
bulacōne a psecucōne p̄p̄ verbū
o tinuo scandalizant. Tales etiā
nō sūt aliquo vinculo timoris vel
amoris ligati ergo sūt immundi.
Nūeri. xix. Vas q̄ nō habet ope
culū nec ligaturā immundū erit
Tales etiā sūt a fracti q̄ nullū bo
num p̄positū retinere p̄nt. Eccl. xx.
Cor factū q̄ si vas a fractū. oēm sa
pientiā nō retinebit. Sanat autē
iste palitici q̄n ille q̄ erat mollis

ad cedendū: efficit durū ad resistē
dū. Ps. factū ē cor meū tanq̄ ce
ra liq̄scens aē. Ecce q̄ moll ad ce
dendū. Auit tāq̄ testavit̄ mea
aē. Ecce q̄ durū postea ad resisten
dū. Q̄n ille q̄ erat colligatus post
modum cū dō fortit̄ ligatur p̄vint
culū amoris. Col. iij. Sup̄ hec om
nia caritatē hñtes q̄d ē vinculu
p̄fectionis. Et vinculo timoris. q̄a
dicit Eccl. xxvij. Nisi in timore dō
mini tenueris te instāter cito sub
uertetur domū tua. Q̄n ille q̄ erat
vas fractū postmodū efficit vas
solidū a p̄tiosū. Eccl. p. Quasi vas
solidū ornatū oī lapide p̄tioso.

Sequitur sermo secundus.

Hiserebāt ei paralitici ia
centē in lecto. Et vidēs ihe
sus fidē illoꝝ aē. Miācula
q̄ x̄ps fecit fuerūt aliquibus occa
sio infirmitatis spiritalis sicut
phariseis qui dicebant Johā. no
no. Non est hic homo a deo q̄ sab
batum nō custodit. Et sicut scrib
qui dixerunt. Dic blasphemate. A
liquis fuerunt causa sanitatis
a hoc tripliciter vel sanitatis cor
poris tantū sicut ceco nato in prin
cipio. Joh. ix. Ille autem dixit q̄
propheta ē. Glosa. Adhuc inimi
cus est in corde quia nondū dei fi
lium confitetur. Aliquis causa
sanitatis spiritalis tantū sic pe
nitentia dicitur. Vidēs at turbe

Aliquib⁹ causa sanitatis corpora
 lis ⁊ spirituales. sicut isti paraliti
 co que domin⁹ in mente ⁊ in corpo
 re sanauit. **C**irca istud miraculū
 ponunt quinq; differentie psona
 ū. Primo psona offerentiū i qui
 b⁹ fuit magna fidei constantia vt di
 citur. Offerebāt ei paralitici ⁊c. Et
 vidēs ihesus fidē illoꝝ ⁊c. Ex q; pa
 tet q; merito fidei illoꝝ xp̄s hunc
 sanauit. Glosa. Quantū valet ad
 deū ppria apud quem sic valet fi
 des aliena vt intus ⁊ eꝛ sanaret
 hominē. Per orationes em̄ alioꝝ
 de sepe dat primā gratiam pctōri
 dūmodo q̄mōꝝ i se habeat que po
 nit dyonisi⁹ in septimo capitulo
 ecclesiastice iherarchie dicens. di
 co autē q; vtilēs sūt orationes san
 ctōꝝ si habeāt modū. Sic si aliq; s
 lācta desiderat dona. ⁊ ad p̄cipa
 tionē ipsoꝝ s̄ctū habitū habēs
 si sit pprie cognitor fragilitatis ve
 niens aliquē sanctoꝝ viroꝝ ro
 gat ipsū fieri susceptoꝝ ⁊c. ⁊ ad iu
 toꝝ: ex q; oratione ⁊ sequitur ora
 tio q; petit dignissima dona. Pri
 mum est igitur desideriuꝝ rei habē
 de. idō dicit. si aliquis desiderat s̄
 cta dona. de⁹ enim non dat dona
 sua negligentib⁹ desideranti. Ps.
 Desiderium pauperum exaudiuit
 dñs. Sapi. vii. Preoccupat domi
 n⁹ qui se occupant ⁊c. Secundu
 dimissio culpe ⁊ ideo sanctū habi
 tum hñs ⁊ mundum affectum ge
 rens. Si enim i aduꝝ vel in pposito
 peccandi esset. sancti p eo obtine

re non possent. Jeremi. xv. Si ste
 terint moyses ⁊ samuel corā me.
 non est anima mea ad populuꝝ
 istum: quia domus exasperans ē.
 Peccatum enim ponit obstaculū
 ne orationes ad deū possint ascē
 dere. Treno. tertio. Opposuiti nu
 bem me transeat oratio facie elon
 gationem ne deus posset audire.
 V. sai. quadaresimoprmo. Nō
 est abbreviata manus eius vt sal
 uare nequeat. neq; aggrauata ē
 auris eius vt non exaudiat: sed i
 iquitates vestre diuiserūt inter vos
 ⁊ deum vestrum. Domit velamen
 ne posset eos videre. Vnde sequi
 tur q; peccata nostra absconderūt
 facie eius ne videret. Tertiu ē reco
 gnitio fragilitatis pprie. Legitur
 iij. Reg. ij. Q; cū heli⁹ p pallio he
 lie aq; iordanis pulsisset nō sūt
 diuise: quia de suo merito cōfide
 re videbatur: sed postmoduꝝ magi
 strū meritum implorauit. dicens.
 Vbi est de⁹ helie. ⁊ statim sunt di
 uise. Quartū est postulatō rei dig
 ne. ideo s̄dit. consequitur oratio
 q; petit dignissima dona. s̄ue aut
 em̄ in quōdam qui petierunt terre
 na ⁊ repulsi sūt. Jaco. quarto. Pe
 tītis ⁊ nō accipitis: eo q; male peti
 tis. Alij petierunt carnalia ⁊ pu
 niti sunt. Nūeri. xi. Quis dabit no
 bis ad resendum carnes. ⁊ pon
 tur ibi puniō eorum. Alij petie
 runt sublimia ⁊ reprehensi sunt si
 cut filij zebedi. Mat. vicesimo.
 2 Secundo ponit psona infirmi in q

fuit magna miseria quae erat paralitici. Paralis quandoque causatur ex frigida et stringente. quandoque ex humore exuberante. quandoque ex vulnere nervos incidere et dividere. Ex his impeditur transitus spirituum ad instrumenta sensuum et fit privatio sensus et motus. Anima igitur avari paralis incurrit ex nimia frigida. Est enim congelata quod nullum sentit superne caritatis calorem. Matthei. xxiii. Abundabit iniquitas et refrigeret calitas malitorum. Anima luxuriosi paralis incurrit ex nimia humiditate cibi et potus. De cibo dicit Ezechiel. xviii. Hoc fuit iniquitas sodomae. saturitas panis et abundantia vinorum et otium. De potu Epistolae. v. Nolite inebriari vino in quo est luxuria Anima superbi paralis incurrit ex incisione et separatione. Superbia enim separat animam a deo et ideo spiritus sanctus ad cor eius accedere non potest. Ecclesiastici. xi. Initium superbiae est hominem apostare a deo quando ab eo qui fecit illum recessit cor eius.

3 Tertio ponuntur persone scribarum in quibus fit cogitatio temeraria dicentes intra se. Sic blasphematur Tribus autem modis blasphematur in deum committitur. Primo quando de eo negatur quod sibi convenit. Secundo quando sibi attribuit quod sibi non convenit. Tertio quando quod dei est aliquis sibi attribuit. Et quod scribae eum esse deum non credebant. ideo ipsum blasphemare dicebant quod remissionem peccatorum quae

est solius dei sibi attribuebat. Contra istam tertiam specie[m] faciunt superbi qui sibi attribuerunt gloriam quae est propria deo. Psalms. xlviii. Gloria mea alteri non dabo. Hoc etiam faciunt iracundi qui sibi attribuerunt vindictam cum dominus dicat. Mihi vindicta est. et ego retribuam dicit dominus. hoc etiam faciunt quidam temerarii qui volunt de aliorum cordibus iudicare cum hoc etiam sit proprium dei. Corinthei. iiii. Nolite ante tempus iudicare quoad usque veniat dominus etc. Quarto ponitur persona christi. In hoc apponitur materia sapientia et potentia. Materia eius apparet in hoc quod dixit. Remittuntur tibi peccata tua. Nam sic dixit infra. Potestatem habet filius hominis in terra dimittere peccata. Et beatus dixit in terra. Nam supra terram remissio ista non habet locum. Super terram et in celo non habet locum quod ibi nulla sunt peccata nec habet locum infra terram et inferno quod ibi sunt peccata perpetua. Habet autem locum in terra et in mundo quod ibi sunt peccata emissibilia. Secundo apponitur eius sapientia in hoc quod eorum cogitationes vidit et sapienter eos confutavit dicens. Quid est facilius dicere. Dicitur tibi peccata tua etc. Ista autem opera considerari possunt respectu operantis et sic alio sunt ibi eorum facilia vel respectu operis. et sic dimittere est difficilius. quod secundum Augustinum est maius et maioris misericordie. non autem potentie. Maius est iustificare impium quam creare celum et terram. quod deus habet ibi resistantiam scilicet voluntatem pravam. In creatione autem nihil resistens habuit.

Vel potest fieri respectu no stre, cogmōis. a sic facilius est pctā dī mittere q̄ hōiem sanare. Istud vidētes ammiramur a aliud nō vidētes non ammiramur. **Cris.** Quō aia corpe potior est tanto creatio aie plus est q̄ corpis. Sed q̄ illud o cultū est: addit q̄d manifestū ē. Vel p̄t icelligi resp̄cū loci cōis. Achi dicat. Eḡ facile est dicere. Dimittu nē tibi pctā a dicē. surge a ambula. Si ḡ videritis q̄ ad meū dicere. surge a ambula sequitur curatio corpis credatis etiam q̄ ad meū dicere. remittunt tibi pctā tua sequit curatio mētis. Q̄ at subdit **Vt at sciatis aē.** etiam triplex p̄t exponi. Primo q̄ iungat immediate ad illd q̄d sequit tolle lectū tuū. Loquit sub hoc se fu. vt sciatis qm̄ filius homis aē. Surge tolle lectū tuū. Q̄ at interponit. tunc ait palitico. significat verbū euangeliste dicentis. Tūc postq̄ quesierat ab eis. quid factū est dicere aē. Sed vt fiat suppletio in hunc modū. Vt autē sciatis qm̄ filius homis aē. dico factū vt resurgat. Postea subdit euangelista. Tunc ait palitico aē. Tercio vt sit verbū euangeliste dicentis ad nos. Vt autē vos postel sciatis qm̄ filius hōis h; ptātem dimittendi pctā in terra. tunc ait palitico aē. Tercio apparuit ei; potētia in hoc q̄ dicit. surge tolle grabatū aē. Tria in cō moda iste patiebat. Nō em̄ stare poteat. q̄

tois virib; resolutus erat. a mce dere nō valebat: sed verbū xpi tā te fuit potentie q̄ sibi dedit robur ad standū. ideo d̄t surge fortitudi nē ad graue onus portandū. ideo d̄t. tolle grabatū tuū a facultatē ad ambulandū: ideo dicit. Et va de in domū tuā. **Moraliter.** lectus pctōis est ip̄s; pctm̄ in quo male delectādo quiescit. Tūc ḡ surgit qm̄ pctm̄ deserit. **Ps.** Surgite p̄ q̄ sederitis qui manducatis aē Et tunc lectū portat: qm̄ peccatū q̄d si bi erat quietis a delectationis: inci pit esse oneris a doloris. **Ps.** La uabo p̄ singulas noctes lectū aē. Tunc in domū suā vadit qm̄ in ce lū meditacōe p̄git. vel qm̄ suā con sciam discit. vel qm̄ vilitate; sui corpis q̄d est domus aie aspicit.

4. Quinto ponunt in quib; fuit lau datio dīna. Vnde d̄r. Vidētes at turbe timeant. Xps trib; de cau sis miracula faciebat. Primo p̄pter illoz aē quos ista fiebant vti litatē. q̄ eos in corpe a ania cura bat. Secūdo p̄pter alioz ouerfio nē. q̄ multi vidētes xpi miracula conuertebant. Tercio p̄pter glo riā dei a honorem. sicut d̄r. Job; Neq; hic peccauit neq; penses e; sed vt manifestent opa dei in illo

Triplex autē hic cā ponitur. Nam iste palitico in corpe a in aia fu it sanatus. turbe quidē crediderūt a deū glorificauerunt

Sequitur sermo tertius eiusdē.

Trib; de causis miracula fieri miranda

not p̄ in modo Jo; in a m̄ alijs

Dicit ihesus paralitico. Confide fili. remittuntur tibi peccata tua. Sic dicit Beda. et legitur in glossa quinq; modis infirmitates contingunt. vel ut iustis merita per paciam augeantur. ut in Job. vel ad custodiã virtutis et superbia temperetur. ut in paulo. Vel ut corrigantur peccata. sic marie sorori moysi lepra. et sic huic paralitico. vel ad gloria dei. sic in cetero nato. et in lazaro. vel ad iniciu peneve in herode et anthiocho: quibus iniciatur quid in inferno sequatur. Unde dicitur duplici contritione utere eos. Hec igitur infirmitas idcirco accidit paralitico ut sua purgarent peccata. Unde christus sciens peccata esse causa infirmitatis sue: primo salvavit animam. Unde dicit. Confide fili. remittuntur tibi peccata tua. In his verbis tria tanguntur. scilicet gravitas morbi et benignitas medicis et efficacia ipsius remedi. Primum notatur cum dicitur Dicit ihesus paralitico. Confide fili. Est enim paralitico gravis infirmitas: quia tria mala concomitantur. scilicet tremor. immobilitas et insensibilitas. Signat igitur paralitico iste peccatores. vel quoslibet deliciis assuetos. in quibus est tremor. Tremunt enim a liquo opus penitentiae assumunt. Psalmus Tremor auerit timorem ubi non erat timor. Legitur genesi. iiii. quod deus posuit signum in capite caym. Et dicitur in historia scolastica. quod illud signum fuit tremor capitis. Per hoc ostendebatur quod deus ipsum abiecerat. Videtur enim quod

ille a deo sit reprobatus qui in bene operando est nimis timidus. Legitur in naturis animalium quod ceru? hinc timidus: sed comedit herbas medicinales quaz virtute cor confortat et a medicinale efficit. et os siue cartilago in eius corde generatur. Ita herbe medicinales sunt diuine passionis que sibi fuerunt amara. Canon. Fasciculus mire dilectus meus etc. Sed nobis medicinales Eccle. xliij. Medicina omni in festinatione nebule Caro enim christi fuit nebula quod nullo unquam peccati potest pregrauata. Ab hac emanavit medicina sanguinis. et homo in festinatione sue iuuentutis. Meditatione istarum passionum christi confortat cor ad aggrediendum ardua. 1 Machab. vi. Elephantis ostendunt sanguinem uel a mori ad aciebat eos in prelium. Cor medicinale. faciunt ad vulnus sanandum. Bernardus. Mirabilis passio tua domine ihesu. Propiciata est omnibus iniquitatibus nostris et nulli unquam infirmitati nostre inuenit inefficax. Os enim fortitudinem in corde generat ad sufferendam aduersa. Gregori. Si passio christi ad memoriam reducat nihil est quod non equo animo tolere. Secundum est immobilitas que caret motu. Si enim paralitico ambulare voluerit: aut penitus subsistit: aut retro cedit: aut unum passum a parte dextera. alterum passum a parte sinistra facit: sic

tales hodie multi sunt paralytici:
 de quibus dicit Aug⁹. Tria sunt genera
 hominum quae deus odit. scilicet remanentes.
 retrocedentes et aterritantes. Qui in
 bono non proficiunt: remanent. qui a
 bono proposito decidunt: retrocesserunt
 qui fidei deserunt: a via erraverunt. Et
 subdit aug⁹. Remanentes ergo sunt
 excitandi. retrocedentes revocandi.
 errantes in via ducendi. Errantes
 et negligentes in via dei non progre
 diuntur. Ambrosius. Aque stantie pu
 trescent. Aque stantie sunt negli
 gentes qui ignavia in corde ma
 rescent. Jo. xviii. Usquequo marce
 tis ignavia. Et Corin. vi. Hortamur
 vos ne in vacuum gratiam dei reci
 piatis. Illi in vacuum gratiam dei
 recipiunt qui in ea non proficiunt
 sed retro ad peccata redeunt. Isti si
 miles sunt vxori loth: quae retro
 sperit: in statuam salis conversa fuit
 in via. Gen. xix. In quantum con
 versa est in statuam amisit sensum et mo
 tum. quae tales omnia merita per
 derunt. quae amiserunt vel sensum fi
 dei. vel motum operationis bone.
 In quantum conversa est in statuam
 quod est obimentum datur alijs intel
 ligere ne ipsi retrospiciant. In quo
 tum remanent in via datur intelli
 gi quod ipsi alijs viam demonstrare
 possunt: sed ad patriam venire non
 possunt. Tercij errant qui. scilicet. non
 determinant ad dexteram spei per pre
 sumptionem: modo ad sinistram
 timoris per pusillanimitatem. modo
 ad dexteram prosperitatis per intem

perantiam. modo ad sinistram ad
 veritatis per impatientiam. Legitur
 in Re. vi. quod vaccae quae portabant
 archam domini ibant mugientes
 non determinantes ad dexteram vel
 ad sinistram: donec venissent beth
 sames. Illi qui iugum dei deserunt
 debent de peccatis gemere et non de
 bent amore alicuius prosperi. vel
 timore alicuius aduersi a via dei
 determinare donec veniant bethsames
 id est ad domum dei quae a bethsames
 interpretatur domus solis. Terci
 um malum est insensibilitas quae
 caret sensu. Tales enim quatuor
 mala non sentiunt. Primo quia
 dyabolus multas temptationes in
 hanc insensibilitatem facit quia
 sicut dicit Hieronymus. non sentit
 qui consentit. De talibus dicitur
 Proverbi. xiiij. Verberaverunt
 me et non dolui. traxerunt me: et
 non sensi. Ideo autem temptatio
 ni consentiunt et non dissentiunt.
 quia attendunt ad illud quod
 delectat. non ad illud quod cauci
 at. Unde dicit beda quod serpens quae
 etiam seducit: faciem habuit vir
 gineam: sed caudam habuit ser
 pentinam. ad inveniendum quod scilicet
 est dyabolus in principio blandi
 tur: sed postmodum veneno infi
 cit. Ideo similis est scorpioni qui
 blanditur in facie et in cauda pu
 git. Secundo non sentiunt divi
 nas suavitates. et hanc insensibi
 litatem facit amor mundanus: quae
 scilicet hominem non permittit sentire

suauitatem diuini amoris. Dele-
tatur cor ad mundū claudere et ad ce-
lum aperire si volumus diuinas
spiraciones suscipere et earum suauita-
tem sentire. Hinc est quod cor est la-
tum ad superius et strictū inferius
quod debemus esse lati ad amandū ce-
lestia et stricti ad amandū tere-
na. Aristoteles in libro de animalibus dicit quod a-
ues claudunt oculos cum palpebra
inferiori. gressibilia cum palpebra
superiori. quia uiri spirituales oculos
clausos habent ad terrena. aptos uero
ad celestia. Tercio non sentiunt
suos defectus et imperfectiones et hanc
insensibilitatem facit superbia. humilitas
uero sentit et recognoscit. Psalmus
Si non humiliter sentiebam etc. Et
quod sentit: idcirco deus ipsos defectus pro-
ficat. Psalmus Infirmata est uirtus in
paupertate mea. tu uero ipsam per-
fecisti. Si non infirmaret: non profice-
ret: idcirco multum impedit a firmitate
presumptio infirmitatis. Tales su-
perbi filii sunt respirationibus qui
amiserunt uisum proter uolatum. Hu-
mor ei est allium qui exigit ad uide-
ndum: transit ad solum alarum. Eodem
modo superbi qui in altum uolant: non
considerant suos defectus. Quarto non
sentiunt primo miserias et affli-
ctiones. et istam insensibilitatem a-
uaria facit quod auarus nullum ha-
bet sensum passionis. Unde dicitur
de auaro Ecclesiasticus. In uia sua pro-
iecit intima sua. Proiecit quidem exte-
riora. scilicet omnem primum suum et
interiora. scilicet omnem primum

quum et amicum. Proiecit intima.
et primum et mentem. animam suam et de-
um. Unde Augustinus de uerbo domini. In-
explebilis est diuitum auaritia.
nec deum: nec hominem reueretur: nec pa-
tri patri. nec matrem cognoscit. nec
fratri obtemperat. nec amico fide-
seruat. Secundo ponit benignitatem me-
dici cum dicit. Confide fili debemus
enim confidere quod deus nobis nostra re-
mittit peccata. et ad istam confidentiam
nos inducit exempla precedentium.
qui grauius ceciderunt. et misericor-
diter sunt reuocati. De quibus dicit
gregorius. ome. xxv. Immensam misericordiam
obditoris nostri debemus a-
spicere: qui in nobis uelut in signo
ad exemplum penitentium posuit reos: quos
per penitentiam post lapsum uine
re uoluit. Perpendo enim petrum
considero latronem. aspicio zacharium.
intueor maria magdalenam. nichil in eis a-
liud uideo: nisi ante oculos nostros
posita spei et penitentiae exempla. fortassis
enim in fide lapsus est aliquis: aspici-
at petrum qui amare fleuit quod timide
negauit. Alius contra primum suum
in malicia crudeliter exarsit: aspiciat
latronem qui in ipso mortis
articulo ad eum uite premia penitentie
peruenit. Alius auaricie estibus
anhelans aliena diripuit. aspiciat
zacharium: qui si quid alicui abstu-
lit: quod adeptus reddidit. Alius libi-
dinis igne succensus carnis mun-
dicia perdidit: aspiciat magdalenam.
qui in se amore carnis igne diuini a-
moris extinxit. Tercio ponitur

efficacia remedij cui dicitur. remitte
tuntur tibi peccata tua. Sed hoc quoniam
est proprium dei: ideo scribitur eum blasphemare
dicere ex eo quod peccata remitte
tere assererat. quod ipsum deum esse non
credebant. Solius enim dei est remitte
tere peccata. **Isay. xliij.** Ego sum ipse
qui deleo iniquitates tuas propter me
cum dicitur. **Jo. ix.** Quorum remisistis pec
cata remittuntur ei. Deus enim et sacer
dos peccata dimittunt: sed differens

In peccato enim tria sunt. scilicet dei offensio.
difformis macula et obligatio ad
penam eternam. **Tre. ij.** Quod obterit
caligine. ecce difformis macula. in
furore suo deus filiam sponsum. ecce offe
nsam. proiecit de celo etc. ecce obli
gatio ad penam eternam. **Ista tria d**
us solus remittit quod significatur
Lu. xij. in filio prodigo. de quo tria di
cuntur. scilicet quod pater osculatus est eum pro quo
notatur remissio offense. quod induit
eum stola prima. pro hoc signat immu
dicia anime. et quod ipse mortuus fuerat
et reuixit. pro quo signatur remissio et
ne pene. **Sacerdos enim quantum ad**
alia tria debet remittere peccata. Primum
est quod peccatorem absolutum a deo de
nunciat. Aliter enim pro absoluto non re
cipere. Secundum est quod ad penam pur
gationis eundem obligatum: temporali pe
na ligat. Tercium est quod virtute dau
um de ipsa pena pro tempore relaxat. In
ista illud chor. ij. **Na et ego quod do**
naui propter vos in persona christi. Ista
tria notatur Jo. xv. in resurrectione
lazari: ubi dominus discipulis facta omni
sit. scilicet ut lapidem tollerent. ut ipsum

soluerent et libere abire permitterent
Tunc sacerdos lapidem tollit quoniam
uenerit pena purgationis: in leuē penam
temporalem ouertit. Tunc ipsum soluit
quoniam aliquam penam sibi dimittit. et
tunc libere abire permittit: quoniam ipsum
pro absoluto libere recipiendum esse
diffinit.

Domini. xx.

Sermo primus

Simile est regnum celorum
homini regi qui fecit nuptias
etc. **Ma. xxij.** Quia sunt
sensibilibus assueti: ideo
de sepe pro sensibilia nos inducit
ad intellectualia. et per intellectualia
ad diuina. sicut patet in istis magis:
quos pro sensibilibus stellis: duxit ad
intellectualia prophetia. et per intelle
ctualia duxit ad uisionem
immediatam. Sic etiam hic pro nup
tias temporales christus nos ducit ad in
telligendum spirituales et celestes.

In ista ergo parabola plura sunt vi
tenda. Primo quid significetur
per regnum celorum. Secundo quis sit
homo rex. Tercio que sint iste nuptie
Quarto qui sint isti inuitati. Quin
to que sit ista uelutis nuptialis. Sex
to que sit ista ligatio manuum et
pedum. Septimo que sint iste tene
bre exteriores. Circa quod notandum
quod secundum glossam per regnum celorum
patet ecclesia siue congregatio iusto
rum intelligitur. Non enim intelligi potest

tribus

dispositio huius in viij.

pius